

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2015. május 24.
Pünkösdvasárnap

Félelem nélkül

Egy édesanya mesélte, hogy egy alkalommal sok medencés, csúszdás fürdőben voltak a családdal.

A nagyobbak azonnal a medencék valamelyikébe vetették magukat, de a legkisebbik gyermeket, aki mindössze három éves múlt, s aki először volt életében ilyen helyen, alig tudta rábeszélni arra, hogy a pancsoló vizébe bemenjen. A kicsi sosem látott még ekkora vizet, érthető volt félelme. Aztán amikor látta, hogy a hozzá hasonló korúaknak semmi baja sincs a víztől, nagy nehezen bemerészkedett, persze édesanyja felügyelete mellett. Hamar megbarátkozott a vízzel, önfeledten játszott, élvezte, hogy pancsolhat kedvére. Olyannyira jól érezte magát, hogy egyszerűen nem akart kijönni a vízből, amikor egy idő után anyukája erre kérte. Ami korábban fenyegető és félelmetes volt számára ismeretlensége miatt, az gyorsan vonzóvá, kedvessé vált, olyan dologgá, amitől nem akart megválni.

E vizes példa talán segít megvilágítani a mai „tüzes” nap tartalmát. Kezdetben talán félünk a Szentlélek érintésétől, a Szentlélek tüzétől, nem akarjuk megégetni magunkat vele, de amikor engedjük, hogy eltöltsön, élővé tegyen és lelkesítsen minket, akkor semmiképpen sem akarnánk megválni tőle, s azt szeretnénk, hogy mindig bennünk lobogjon lángja. Olyan ez, mint amikor Mózes félelemmel közelített az égő csipkebokorhoz, de aztán megtapasztalta, hogy jó Isten közelében lenni. Vagy amikor Elizeus félelemmel szemlélte a tüzes szekeret, amelyen Isten az égbe ragadta Illés prófétát. Aztán amikor Elizeus magához ragadta mestere leeső köpenyét és kettévált előtte a Jor-

dán folyó vize, megtapasztalta azt a különleges erőt és prófétai hatalmat, amit megörökölt Illéstől és amivel Isten ruházta fel őt, akkor nem akart már megválni küldetésétől, amire korábban oly nehezen vállalkozott. Szent Pál apostol életében is hasonlót látunk. A vallás elenségeit látta az új hit terjesztőiben, a keresztényekben, ezért kegyetlen üldözésükbe kezdett, de amikor találkozott Krisztussal és megvilágosította őt a Szentlélek, akkor felismerte új hivatását.

A húsvéti jelenések s a feltámadt Krisztus megjelenései alkalmával az evangélisták nem hallgatják el az apostolok félelmét. Félnék a zsidóktól, akik keresztre feszítették Mesterüket, és félnék még akkor is, amikor megjelenik nekik Jézus, mert azt hiszik, hogy szellem. Pünkösdkor viszont nyoma sincs bennük semmilyen félelemnek. Eltölti őket a Szentlélek ereje, s ezzel az erővel állnak a nép elé, hogy a keresztre feszített Krisztus feltámadását hirdessék.

A Lélek jövetele

Apünkösti eseményt a legrészletesebben Szent Lukács írja le az Apostolok Cselekedeteiben.

Ezek szerint a feltámadás utáni ötvenedik napon az apostolok együtt voltak, amikor az égből ismeretlen zúgás támadt, majd pedig lángnyelvek tűntek fel és mindegyikükre leereszkedtek. E jel kíséretében töltötte el őket a Szentlélek. Különböző nyelveken kezdtek beszélni a Jeruzsálembé érkező zarándokoknak Isten csodás tetéről (vö. ApCsel 2,1-11). A zúgás, a szélvihar, a tüzes lángok nem ijesztették meg őket, hanem megtapasztalták a Szentlélek erejét.

A pünkösti Lélek engem is erővel akar betölteni, hogy Krisztus tanúja és a feltámadás hirdetője legyek.

Az újjászületés Lelke

Szentlélek Isten! A te működésed, megszentelő tevékenységed egyaránt megtapasztalható a világban, az Egyházban és bennünk, emberekben.

Legyél minden megkeresztelt ember számára az újjászületés forrása, az új élet forrása! Teremtsd meg az egységet és a közösséget Istennel és az Egyházzal! Add meg nekünk a lelki újjászületést, hogy elmúljanak félelmeink, megértsük Krisztus tanítását és az Egyház minden időkre szóló küldetéséhez csatlakozva mi is Krisztus tanúi legyünk a világban! Add, hogy Isten szavának hallgatása által újjászülessek a hitben! Segíts, hogy a szentáldozás és az imádság legyen erőforrásom! Tölts el erőddel, hogy a szeretet gyakorlásában hűséges legyek!

Pünkösdvasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Szentháromság vasárnapja
ApCsel 2,1-11 1Kor 12,3b-7.12-13 Jn 15,26-27; 16,12-15	Sir 17,20-28 Mk 10,17-27	Sir 35,1-15 Mk 10,28-31	Sir 36,1-2.5-6.13-19 Mk 10,32-45	Sir 42,15-26 Mk 10,46-52	Sir 44,1.9-13 Mk 11,11-26	Sir 51,17-27 Mk 11,27-33	MTörv 4,32-34.39-40 Róm 8,14-17 Mt 28,16-20